

РЕШЕНИЕ

№ 3823

гр. Варна, 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 51 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **Антония Светлинова**

при участието на секретаря **Дияна Димитрова**
като разгледа докладваното от **Антония Светлинова** Гражданско дело № 20213110117279 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава XIII от ГПК.

Образувано е по **предявен от В. К. М., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, ул. ***, срещу „ЗАД А“ АД, ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Средец, *** 2, осъдителен иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ** за заплащане на **сумата от 3366,22 лв.** (след допуснато изменение на иска чрез намаляване на неговия размер), представляваща неизплатена част от застрахователно обезщетение по застрахователна претенция (щета) под № 13017100100116 за причинени щети на собствения на ищеца лек автомобил „Фолксваген Битъл“ с рег. № *** в резултат от реализирано на 09.05.2017 г. по път III-902 Оброчище-Кичево, на разклона за с. Рогачево, пътнотранспортно произшествие по вина на водача на лек автомобил „Мерцедес С200 ЦДИ“ с рег. № ***, застрахован по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество, **ведно със законната лихва**, считано от 02.12.2018 г. до окончателното изплащане на задължението.

По **твърдения в исковата молба**, на 09.05.2017 г. около 17:20 ч. трето лице управлявало собствения на ищеца лек автомобил „Фолксваген Битъл“ с рег. № *** по път III-902 Оброчище-Кичево, в посока гр.Варна-с.Оброчище, като на кръстовището за с.Рогачево движещият се зад него лек автомобил „Мерцедес С200 ЦДИ“ с рег. № *** го застигнал и блъснал отзад. За настъпилото ПТП били уведомени контролните органи, които след извършено посещение на място съставили протокол за ПТП. Винавият водач на лек автомобил „Мерцедес С200 ЦДИ“ бил застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника ЗАД „Армеец“ АД с период на покритие, обхващащ момента на ПТП. Ищецът уведомил ответното дружество за настъпилото събитие, за което била образувана застрахователна

претенция (щета) под № 13017100100116/12.05.2017 г., извършен бил оглед на автомобила, изготвен снимков материал и съставен опис на настъпилите щети, в който били обективирани следните увредени детайли: задна броня, стоп десен, калник заден десен, врата на багажник, светлина рег. номер дясна, халоген заден десен, средна колона дясна, декоративна кора колона средна дясна, дръжка външна дясна врата, престилка задна комплект, под багажник, основа задна броня, греда заден мост, рог заден десен и амортизатор заден десен. За тези щети било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 1568,78 лв.

Ищецът намира, че действителният размер на вредите възлиза на сумата от 8000 лв., поради което счита, че застрахователят следва да му заплати разликата между тази сума и доброволно заплатената такава, или сумата от 6431,22 лв., както и законна лихва за забава върху тази сума, считано от по-ранната дата на уведомяването от застрахования или от предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице.

По изложените съображения по същество моли за уважаване на предявения частичен иск за сумата от 4000 лв. от сума в общ размер на 6431,22 лв. и претендира разноски, вкл. адвокатско възнаграждение.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът депозира **отговор на исковата молба**, в който оспорва иска по основание и размер. Признава наличието на валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите между него и водача на лек автомобил „Мерцедес С200 ЦДИ“ с рег. № ***, действаща към датата на ПТП, образуването на застрахователната преписка № 13017100100116, както и изплащането на 30.05.2017 г. на обезщетение по нея в размер на 1568,78 лв.

Счита, че изплатеното обезщетение е достатъчно, за да покрие настъпилите материални щети по собствения на ищеца лек автомобил, съобразно неговата възраст към датата на ПТП (на над 10 години), която счита, че следва да бъде съобразена при определяне цените за резервни части и материали.

В условията на евентуалност релевира възражение за съпричиняване. В тази връзка поддържа, че водачът на увредения лек автомобил „Фолксваген Битъл“ е управлявал МПС с твърде ниска скорост без основателна причина за това и без включени аварийни светлини, с което е нарушил правилата на чл. 22, ал. 1 и ал. 3 от ЗДвП, както и че е намалил скоростта си на движение рязко, създавайки опасност за останалите участници в движението, с което е нарушил и правилата на чл. 24, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП. Поддържа, че с това си поведение водачът е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат, като приносът му за реализиране на ПТП е 50 %. Затова и счита, че дължимото от него застрахователно обезщетение следва да бъде намалено.

Прави и възражение за тотално увреждане на лекия автомобил в резултат от ПТП. По този повод поддържа, че стойността на ремонта и разходите за възстановяване на автомобила надвишават 70 на сто от действителната му стойност. Счита, че при това положение застрахователното обезщетение следва да се определи според действителната стойност на МПС, която да бъде намалена със стойността на запазените части.

Оспорва още претендираната лихва за забава поради недължимостта на главницата, евентуално – поради погасяването му по давност. Отделно счита, че за периода 13.03.2020 г. – 09.04.2020 г. лихвата не се дължи на основание

чл. 6 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение в Република България.

С тези аргументи по същество моли за отхвърляне на предявения иск и претендира разноски, вкл. юрисконсултско възнаграждение. Прави и възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение.

В открито съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния му представител адв. Й. А., поддържа исковата молба и предприема изменение в размера на частичния иск, като го намалява до сумата от 3366,22 лв. Моли за уважаване на исковата претенция в намален размер и за присъждането на разноски, за които представя списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът не се представлява в открито съдебно заседание. Процесуалният му представител юрк. Геновева Стоянова предварително депозира писмена молба, с която поддържа отговора и направеното искане по същество и представя списък на разноски. Прави и възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение.

След като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

С изготвения и обявен за окончателен доклад по делото като безспорни и ненуждаещи се от доказване са отделени следните обстоятелства: 1.) че между „ЗАД А“ АД и собственика на лек автомобил лек автомобил „Мерцедес С200 ЦДИ“ с рег. № *** е сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със срок на действие от 13.03.2017 г. до 12.03.2018 г.; 2.) че застрахователят е уведомен за процесното ПТП и при него е образувана застрахователна преписка (щета) под № 13017100100116 г., както и 3.) че на 30.05.2017 г. по преписката е изплатено застрахователно обезщетение в полза на ищеца в размер на 1568,78 лв. Посочените обстоятелства се потвърждават и от приобщените по делото писмени доказателствени средства, вкл. молба за извършване на оглед и оценка на увредено имущество от дата 10.05.2017 г. (л. 31), преводно нареждане от 30.05.2017 г. (л. 30).

От приложения протокол за ПТП № 1488481 от 09.05.2017 г. (л. 5), съставен от мл.автоконтрольор В. Аспарухов, се установява, че на 09.05.2017 г. в 17:20 ч. по път гр. Варна - с. Оброчище, на отбивката за с. Рогачево, е настъпило ПТП, при което застрахованият водач на лек автомобил „Мерцедес С 200 ЦДИ“ с рег. № ***, движейки се в посока гр. Варна - с. Оброчище, застигнал движещия се пред него в същата посока лек автомобил „Фолксваген Битъл“ с рег. № ***, собственост на В. К. М., и го блъснал в задната негова част, при което настъпили материални щети. Установява се, че протоколът е съставен след посещение на място от органите на МВР.

От приложените опис-заключения по щета № 13017100100116 от 12.05.2017 г. (л. 6) и от 16.05.2017 г. (л. 7), съставени от експерти при ответното дружество, се установява, че са извършени два огледа на лек автомобил „Фолксваген Битъл“ с рег. № ***, при които са констатирани следните увредени негови части и детайли, индивидуализирани чрез отразяване на вида и начина на възстановяването им, а именно: облицовка

задна броня – за подмяна, стоп десен – за подмяна, калник заден десен PVC – за подмяна, капак - врата багажник – за подмяна, панел десен – за ремонт на степен 1, лампа заден рег. № дясна – за подмяна, халоген заден десен – за подмяна, колонка дясна средна – за ремонт на степен 1, облицовка вътрешна PVC средна дясна колонка – за подмяна, дръжка външна дясна врата – за подмяна, престилка задна комплект – за подмяна, под багажник – за подмяна, основа задна броня – за подмяна, греда заден мост – за подмяна, рог заден десен – за ремонт на степен 3, амортизьор заден десен – за подмяна.

От приобщеното удостоверение от 02.12.2021 г., издадено от ОД на МВР-Варна, Сектор ПП (л. 85), се установява, че по данни от автоматизираната информационна система – КАТ лек автомобил „Фолксваген Битъл“ с рег. № *** е бил регистриран на В. К. М. в периода 04.08.2014 г. – 22.02.2021 г.

Видно от съдържанието на приложения договор за покупко-продажба на МПС от 22.02.2021 г. с нотариална заверка на подписите на страните с рег. № 2269/22.02.2021 г. на нотариус К.И. с рег. № *** на НК (л. 122) се установява, че В. К. М. е продал лек автомобил „Фолксваген Битъл“ с рег. № *** на И.Г.А. срещу продажна цена от 990 лв.

От приетото заключение на допуснатата съдебно-автотехническата експертиза, изготвено от вещото лице А. В. (л. 62 и сл.), се установява, че реалният и възможен механизъм на настъпване на застрахователното събитие е пряк контакт между двете превозни средства, движещи се в една и съща посока, като задното превозно средство застига и удря намиращото се пред него превозно средство. От експертизата се потвърждават уврежданията по лек автомобил „Фолксваген Битъл“, описани в приложенияте опис-заключения по щета № 13017100100116 и видими на приложения по застрахователната преписка снимков материал. Според заключението уврежданията са в задна част на автомобила, в зоната на удара и са вследствие на деформация и изместване на увредени детайли, поради което е възможно същите да са причинени по степен и вид от настъпилото ПТП при установения негов механизъм. Експертът сочи като причина за произшествието застигането на лек автомобил „Фолксваген Битъл“ с рег. № *** от лек автомобил „Мерцедес С 200 ЦДИ“ с рег. № ***. Според заключението водачът на лек автомобил „Фолксваген Битъл“ не е имал възможност да предотврати произшествието, тъй като ударът е в задната му част и е предизвикан от превозно средство, което го застига и удря. Според заключението скоростта на движение на лек автомобил „Мерцедес С 200 ЦДИ“ е била по-висока от тази на лек автомобил „Фолксваген Битъл“. От експертизата се установява още, че опасната зона на спиране на лек автомобил „Мерцедес С 200 ЦДИ“ при движение с 90 км/ч е в размер на 72,99 м, както и че преди мястото на произшествието пътният участък по посоката на движение на участниците в ПТП е равен и прав с дължина около 300 м. Вземайки предвид така изчислените стойности, експертът заключава, че водачът на лек автомобил „Мерцедес С 200 ЦДИ“ е имал възможност да възприеме движещия се пред него лек автомобил, както и да предотврати ПТП, като се движи с по-ниска скорост, която би му позволила да намали или да спре при застигане на движещия се пред него автомобил. Вещото лице определя общата стойност на щетите по лек автомобил „Фолксваген Битъл“ в размер на сумата от **10 512,21 лв.**, изчислена по средни пазарни цени към датата на събитието, включваща

необходимия труд (при средна цена на труда от 28,50 лв. с вкл. ДДС/1 нормочас), материали и резервни части. Според заключението средната пазарна стойност на МПС към датата на застрахователното събитие възлиза на **5800 лв.**, определена по сравнителния метод. Така според експертизата възстановителната стойност на МПС представлява 181,25 % от действителната, съответно е налице тотална щета на автомобила. Според вещото лице е възможно автомобилът да бъде изкупен за скрап на цена от 329,64 лв. При извършено проучване между пунктовете за изкупуване и разкомплектоване на автомобили и продажбата на употребявани резервни части вещото лице е установило, че собствениците на такива пунктове не проявяват интерес към процесния автомобил, тъй като не е широко разпространен измежду автомобилистите в страната и е пострадал при ПТП, респ. не е възможно да се гарантира изправността на агрегатите и детайлите му. Затова и при липса на възможност за извършване на оглед на МПС, вещото лице не се ангажира с категорично заключение за наличието на запазени части по автомобила и тяхната конкретна стойност.

Заключението е оспорено от ответника в последната негова част, поради което е допуснато провеждането на повторна съдебно авто-техническа експертиза, която да определи запазените части по превозното средство и стойността им. От приетото повторно експертно заключение, изготвено от вещото лице инж. Й. М. (л. 110 и сл.), се установява, че стойността на запазените части на лек автомобил „Фолксваген Битъл“ с рег. № ***, изчислена към датата на ПТП, по средни пазарни цени, според определени критерии на търсене и предлагане е била следната: 1.) **1226 лв.**, определена като разлика между сбора от обявените стойности на част от незасегнатите бързо оборотни детайли (общо 2892,97 лв.) и средните вероятни разходи за превоз, наем на посещение и предлагане на частите за период от 5-6 месеца от определено лице на двучасов работен ден (общо 1667 лв.); 2.) **1954 лв.**, определена като разлика между сбора от стойностите на част от незасегнатите детайли, установени при проведено пазарно проучване за гр.Варна (общо 3620 лв.), и средните вероятни разходи (общо 1667 лв.); 3.) **318,28 лв.** при предаване на автомобила за скрап и 4.) **865 лв.** при целокупно изкупуване на автомобила от разкомплектоваща компания. При изслушването на вещото лице по реда на чл. 200 ГПК (л. 131 и сл.) инж. М. пояснява, че е определил като запазени части по автомобила всички онези, които извън мястото на удара и първостепенно свързаните с тях. Допълва, че част от незасегнатите части (напр. стартер, динамо и др.) може да бъдат внедрени не само в същия автомобил, но и в други автомобили от Фолксваген Груп – Шкода, Фолксваген, Сеат.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства посредством разпита на ангажирания от ответника свидетел Д. Г. (л. 87 и сл.). От свидетелските й показания се изяснява, че същата е управлявала лек автомобил „Мерцедес С200 ЦДИ“ при процесното ПТП. Спомня си, че е блъснала движещия се пред нея лек автомобил, който е щял да завива на отбивката за с. Рогачево. Разказва, че произшествието е реализирано в светлата част от денонощието и при добра видимост, на път с двупосочно движение и на място с прав пътен участък. Не си спомня с каква скорост на движение се е движела тя или движещият се пред нея автомобил. Не си спомня каква е била пътната маркировка и каква е била дистанцията между

двете превозни средства. Споделя, че непосредствено преди ПТП се е движела в дясната лента за движение, че в последния момент забелязала, че другият автомобил ще завива на ляво и веднага задействала спирачка, но не успяла да спре. Не си спомня дали блъснатият от нея автомобил е бил в движение. Предлага, че вероятно е изчаквал преминаването на насрещно движещите се. Не си спомня дали водачът на лек автомобил „Фолксваген Битъл“ е предприел някакви действия преди ПТП, вкл. да е намалил рязко скоростта си, да е подал мигач. Не помни да е възприела и стоповете на автомобила. Разказва още, че ударът е бил в предната част на управлявания от нея автомобил „Мерцедес С200 ЦДИ“ и в задната на лек автомобил „Фолксваген Битъл“. Сочи, че във връзка с ПТП ѝ е съставен АУАН и е платила наложената ѝ глоба.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предмет на разглеждане е осъдителен иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ за обезщетение за имуществени вреди, претърпени от ищеца в резултат от ПТП, за което отговорен е водач на МПС, застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното застрахователно дружество.

На основание чл. 498, ал.3 вр. ал. 1 КЗ абсолютна процесуална предпоставка за предявяването на иска от увреденото лице е преди сезирането на съда то да е отправило към застрахователя или негов представител по чл. 503, ал.1 КЗ писмена застрахователна претенция по реда на чл. 380 КЗ, по която застрахователят не е платил в срока по чл. 496 КЗ, откаже да плати обезщетение или увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение. Не е спорно по делото, че такава извънсъдебна процедура е проведена, както и че в хода на същата е изплатено застрахователно обезщетение в размер на 1568,78 лв., което според ищеца не е достатъчно за репарирание на претърпените от него вреди. При така установените факти и с оглед наличието на останалите процесуални предпоставки за възникване и надлежно упражняване на правото на иск, съдът намира производството по делото за **допустимо**.

Основателността на иска е обусловена от наличието на следните кумулативни материалноправни предпоставки, а именно: 1.) валидно възникнало застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите; 2.) виновно противоправно поведение на застрахования водач, осъществено в периода на застрахователно покритие; 3.) настъпили имуществени вреди за ищеца, както и 4.) пряката причинно-следствена връзка между противоправното поведение и вредоносните последици. Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса, обективирани в разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК, в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на тези факти. В негова тежест е да установи също и размера на претендираното застрахователно обезщетение.

Безспорно по делото е наличието на **валидно възникнало застрахователно правоотношение** по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключен между „ЗАД А“ АД и собственика на лек автомобил лек автомобил „Мерцедес С200 ЦДИ“ с рег. № ***.

Следователно ответното дружество е обезпечило деликтната отговорност по чл. 45 ЗЗД на собственика и водачите на посочения автомобил, причинили имуществени и неимуществени вреди на трети лица при управлението на моторното превозно средство в периода на покрит риск – арг. от чл. 477, ал. 1 и 2 КЗ.

От обсъдените писмени и гласни доказателствени средства се доказва и настъпилото **застрахователно събитие** на 09.05.2017 г., в периода на действие на застрахователния договор. В тази връзка по делото е приобщен протокол за ПТП с материални щети по чл. 2, ал. 1, т. 2 от Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информирание между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд. Протоколът е съставен по реда на чл. 4 от същата наредба и подписан от длъжностно лице, в кръга на служебните му задължения, поради което съставлява официален документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК. Доколкото органите за контрол по пътищата на МВР не са възприели самото настъпване на произшествието, документът не се ползва с материална доказателствена сила относно цялостния механизъм на ПТП. Съдържанието на документа в тази му част обаче се потвърждава от други доказателствени средства, в т.ч. първоначалното заключение на САТЕ и свидетелските показания.

Според посоченото експертно заключение, което съдът кредитира напълно като компетентно изготвено, правилно и обосновано в обсъжданата част, механизмът на настъпване на ПТП се изразява в пряк контакт между двете превозни средства, движещи се в една и съща посока, като задното превозно средство „Мерцедес С200 ЦДИ“ с рег. № *** застига и удря намиращото се пред него превозно средство „Фолксваген Битъл“ с рег. № ***. От заключението се доказва още, че застрахованият водач на лек автомобил „Мерцедес С 200 ЦДИ“ е могъл да възприеме движещия се пред него лек автомобил, както и да предотврати ПТП, като се движи с по-ниска скорост, която би му позволила да намали или да спре при застигане на лек автомобил „Фолксваген Битъл“. Тези обстоятелства се потвърждават и от показанията на св. Д. Г., според които произшествието е настъпило през деня, на прав пътен участък с добра видимост, като свидетелката е възприела късно намиращото се пред нея превозно средство и не е успяла да избегне удара, въпреки че е предприела аварийно спиране. Съдът цени свидетелските показания като достоверни, тъй като са дадени от лице, възприело лично произшествието, съдържат неизгодни за него обстоятелства и кореспондират с останалия доказателствен материал. Отделно от горното, верността на протокола за ПТП се доказва още от плащането на застрахователно обезщетение за това именно застрахователно събитие, което представлява извънсъдебно признание на ответното дружество за това, че очертаните в протокола обстоятелства са се осъществили в обективната действителност по описания в документа начин.

При така установения от посочените доказателствени източници механизъм на ПТП се налага извод за доказано **противоправно поведение на застрахования водач** на лек автомобил „Мерцедес С200 ЦДИ“ с рег. № ***, който се е движел на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че не е могъл да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко, с което е нарушил правилото на чл. 23, ал. 1 от

ЗДвП.

Доказани са също и настъпилите **щети** по лек автомобил „Фолксваген Битъл“ с рег. № ***. Същите са установени от самия застраховател и описани в съставените за целта опис-заклучения, като се потвърждават и от експертното заключение на вещото лице Ал.В..

От същото заключение се доказва още, че щетите са резултат от застрахователното събитие, поради което съдът намира, че е налице **пряка причинно-следствена връзка** между противоправното поведение на застрахования при ответното дружество водач и настъпилите имуществени вреди. Последните са понесени от ищеца В. К. М., който според приобщените писмени доказателствени средства (удостоверение на Сектор ПП при ОД на МВР-Варна от 02.12.2021 г. и договор за покупко-продажба на МПС от 22.02.2021 г.) е бил собственик на увреденото МПС към момента на произшествието през 2017 г.

По отношение субективния елемент от фактическия състав на деликтната отговорност, а именно **вина на делинквента**, е налице оборима презумпция, уредена в чл. 45, ал. 2 ЗЗД, според която вината се предполага до доказване на противното. Обратно доказване за опровергаване на презумпцията не е проведено от страна на ответника, с оглед което съдът приема, че вредоносното действие е извършено виновно.

С оглед наличието на всички елементи от правопораждащия процесното вземане фактически състав, **предявеният иск е доказан по основание.**

Правният спор се съсредоточава върху размера на дължимото обезщетение. За неговото определяне съдът съобрази следното:

Според чл. 429, ал. 1, т. 1 КЗ застрахователят по договора за застраховка „Гражданска отговорност“ е задължен да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие. По арг. от чл. 386, ал. 1 и ал. 2 КЗ дължимото застрахователно обезщетение е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, но не по-голямо от застрахователната сума (лимита на отговорност). За действителна застрахователна стойност се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество (чл. 400, ал. 1 КЗ), а за възстановителна застрахователна стойност - стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка (чл. 400, ал. 2 КЗ). В хипотеза на частично увреждане на застрахованото имущество, каквато е настоящата, релевантна за определяне размера на действително претърпените вреди е възстановителната застрахователна стойност по чл. 400, ал. 2 КЗ. Посоченият стойностен еквивалент на претърпяната вреда се определя като пазарната цена на увреденото имущество към датата на застрахователното събитие. В този смисъл е трайно установената съдебна практика, обективизирана в решение № 167/11.05.2016 г. по т.д. № 1869/2014 на ВКС, ТК, II т.о., решение № 235 от 27.12.2013 г. по т.д. № 1586/2013 г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 37 от 23.04.2009 г. по т.д. № 667/2008 г. на ВКС, ТК, I т.о., решение № 209 от

30.01.2012 г. по т.д. № 1069/2010 г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 115 от 09.07.2009 г. по т.д. № 627/2008 г. на ВКС, ТК, II т.о. и др. Същата е постановена по приложението на КЗ (отм.), но актуална при действащия КЗ, предвид липсата на принципна разлика в уредбата в тази ѝ част.

От заключението на първоначалната съдебно-автотехническа експертиза се доказва, че възстановителната стойност на автомобила възлиза на 10512,21 лв. и надхвърля 70 % от действителната такава в размер на 5800 лв., поради което **увреждането представлява тотална щета на процесното моторно превозно средство по смисъла на чл. 390, ал. 2 КЗ**. Така ремонтът на автомобила се явява икономически неизгоден, поради което дължимото застрахователно обезщетение следва да се определи според действителната стойност на погиналата вещ, възлизаща на **5800 лв.**

Съдът намира, че от тази стойност следва да бъде приспадната сумата от **990 лв.**, което ищецът е получил при продажбата на автомобила през 2021 г., при липса на данни за ремонтване на превозното средство преди това. Предвид отчуждаването на превозното средство в цялост, съдът приема за ирелевантни определения от съдебните експертизи стойности за изкупуване на автомобила за скрап, респ. стойности на отделните запазени части.

Така дължимото в полза на ищеца застрахователно обезщетение се равнява на **4810 лв.**

На основание чл. чл. 51, ал. 2 ЗЗД размерът на така определеното обезщетение за имуществени вреди може да бъде намален, в случай че пострадалият е допринесъл за настъпването на вредите, каквото **възражение за съпричиняване** е релевирано своевременно от ответника в отговора на исковата молба.

Според съдебната практика не всяко поведение на пострадалия (действие или бездействие), дори и когато не съответства на предписаното от закона, може да бъде определено като съпричиняващо вредата по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, а само това, чието конкретно проявление се явява пряка и непосредствена причина за произлезлите вреди (така - решение № 169/28.02.2012 г. на ВКС, II т.о. по т.д. № 762/2010 г. и цитираните в него решения). Освен това въпросният принос на пострадалия за настъпване на вредоносните последици следва да бъде установен по категоричен начин, при условията на пълно и главно доказване, като доказателствената тежест се носи от ответника.

В случая възражението е обосновано с твърдения, че водачът на увредения лек автомобил „Фолксваген Битъл“ е управлявал МПС с твърде ниска скорост без основателна причина за това и без включени аварийни светлини, с което е нарушил правилата на чл. 22, ал. 1 и ал. 3 от ЗДвП, както и че е намалил скоростта си на движение рязко, създавайки опасност за останалите участници в движението, с което е нарушил и правилата на чл. 24, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП. Посочените обстоятелства не са доказани по делото. Нещо повече – същите се опровергават от свидетелските показания, според които водачът на лек автомобил „Фолксваген Битъл“ е намалил скоростта, за да пропусне насрещно движещите се автомобили, тъй като е щял да предприеме маневра завой на ляво към отбивката на с. Рогачево. Следователно поведението му кореспондира с разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП и при липса на други данни за допуснати от него нарушения на правилата на движение, в резултат от които да е настъпило произшествието, възражението

за съпричиняване е неоснователно.

При така направения извод не е налице основание за редуциране по реда на чл. 51, ал. 2 ЗЗД на определеното застрахователно обезщетение в размер на 4810 лв.

От същото следва да бъде приспадната доброволно заплатената сума в размер на **1568,78 лв.**, при което неизплатеният остатък възлиза на сумата от **3241,22 лв.** До посочения размер предявеният иск се явява доказан и по размер и следва да бъде уважен, а за разликата до пълния предявен размер от 3366,22 лв. искът подлежи на отхвърляне.

По претенцията за законна лихва:

Съгласно разпоредбата на чл. 390, ал. 1 КЗ преди изплащане на обезщетение, определено като тотална щета на моторно превозно средство, регистрирано в Република България, застрахователят изисква от ползвателя на застрахователна услуга удостоверение от компетентните регистрационни органи за прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство, в което е отбелязано, че прекратяването на регистрацията е поради настъпилата тотална щета. Следователно забавата на застрахователя е обусловена от административната процедура по дерегистрация на тотално погиналия автомобил. В този смисъл е налице и съдебна практика – напр. решение № № 44 от 2.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 775/2014 г., I т. о., ТК, в което се приема, че с нормата на чл. 193, ал. 3 КЗ отм. (аналогична с тази на 390, ал. 1 от действащия КЗ) законодателят е въвел допълнително изискване в случаите на тотална щета на МПС, а именно представяне на доказателства за прекратяване на регистрацията му, като условие за плащане. Задължението е въведено ex lege и инициирането на административната процедура не е поставена в зависимост и от това дали застрахователят е изискал документа за дерегистрация или не. Предприемането и е в правомощията на потребителя на застрахователна услуга и в негова тежест е представянето на предвидените в закона доказателства, с оглед интереса му от поставяне на длъжника в забава.

В случая няма данни автомобилът да е бил дегеристриран преди прехвърлянето му на третото лице, нито да е бил ремонтиран преди това, респ. да не подлежи на дерегистрация. При това положение ищецът не е доказал поставянето на ответника в забава и претенцията му за присъждане на законна лихва върху дължимото застрахователно обезщетение за тотално погиналия автомобил подлежи на отхвърляне като неоснователна.

При този извод съдът не намира за необходимо да обсъжда възраженията на ответника за недължимост на лихвата поради изтекла погасителна давност и поради забраната на чл. 6 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение в Република България за периода 13.03.2020 г. – 09.04.2020 г.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК, предвид изхода на делото и направеното за това искане, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени сторените по делото разноски, съразмерно с уважената част от иска. Същите възлизат в общ размер на 1004,65 лв., от които: 134,65 лв. за държавна такса (изчислена върху намаления размер на иска от 3366,22 лв.), 100 лв. за депозит за вещо

лице и 770 лв. с вкл. ДДС за адвокатско възнаграждение, доказателства за реалното заплащане на което са представени по делото – договори за правна защита и съдействие от 20.06.2022 г. и от 15.11.2022 г., съдържащи разписки за плащане в брой. Представени са и доказателства за регистрацията по ЗДДС на процесуалния представител на ищеца адв. Й. А..

Съдът намира направеното от ответника **възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК за неоснователно**. Нормативно установеният минимален размер на възнаграждението по чл. 7, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. възлиза на 636,62 лв. без ДДС или 763,95 лв. с вкл. ДДС и надвишава претендираното възнаграждение от 770 лв. с минимална разлика от 6,05 лв., която не може да обоснове положителен извод за прекомерност.

Така от разноските на ищеца в посочения размер на 1004,65 лв. в полза на страната следва да бъде присъдена сумата от **967,34 лв.**, съразмерно с уважената част на иска.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на ответника също следва да бъдат присъдени разноски в размер на **21,54 лв.**, съразмерно с отхвърлената част от иска, при общ размер на сторените от страната разноски в размер на 580 лв., от които: 450 лв. за депозити за вещи лица, 30 лв. депозит за свидетел и 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от НЗПП.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗАД А“ АД, ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Средец, *** 2, да заплати на В. К. М., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, ул. ***, сумата от 3241,22 лв. (три хиляди двеста четиридесет и един лева и двадесет и две стотинки), представляваща неизплатена част от застрахователно обезщетение по застрахователна претенция (щета) под № 13017100100116 за причинени щети на собствения на ищеца лек автомобил „Фолксваген Битъл“ с рег. № *** в резултат от реализирано на 09.05.2017 г. по път III-902 Оброчище-Кичево, на разклона за с. Рогачево, пътнотранспортно произшествие по вина на водача на лек автомобил „Мерцедес С200 ЦДИ“ с рег. № ***, застрахован по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество, **на основание чл. 432, ал. 1 КЗ във вр. чл. 390 КЗ, КАТО ОТХВЪРЛЯ** иска в частта за разликата над присъдената сума от **3241,22 лв.** (три хиляди двеста четиридесет и един лева и двадесет и две стотинки) до пълния предявен размер от **3366,22 лв.** (три хиляди триста шестдесет и шест лева и двадесет и две стотинки), **както и искането за присъждане на законна лихва** върху застрахователното обезщетение, считано от 02.12.2018 г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА „ЗАД А“ АД, ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Средец, *** 2, да заплати на В. К. М., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, ул. ***, сумата от 967,34 лв. (деветстотин шестдесет и седем лева и тридесет и четири стотинки) за сторените по делото разноски, съразмерно с уважената част на иска, **на основание чл. 78, ал.1 от**

ГПК.

ОСЪЖДА В. К. М., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, ул. ***, да заплати на „ЗАД А“ АД, ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Средец, *** 2, сумата от **21,54 лв.** (двадесет и един лева и петдесет и четири стотинки) за сторените по делото разноси, съразмерно с отхвърлената част на иска, **на основание чл. 78, ал.3 и ал. 8 от ГПК във вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от НЗПП.**

Присъдените суми в полза на ищеца В. К. М. може да бъдат заплатени по посочена в исковата молба банкова сметка с IBAN *** с титуляр адв. Й. К. А..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните, чрез процесуалните им представители, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____